

SCÉNÁŘ JIŘÍ FRÝBA

Běta: Pan Jiří Frýba se narodil 2. června 1947. Jeho první vzpomínky patří dětství v Jasenném, kde spolu se svými sourozenci a kamarády prožíval chvíle plné klukovských dobrodružství.

Pamětník: „Se sousedními kluky jsme měli takový vozejký, takový malý žebříňáček, na to jsme dali prkýnko a ti naši sourozenci, konkrétně i ta moje sestra, seděli na tom prkýnku, dělali kočího a my jsme dělali koně.“

Běta: Velkým vzorem pro pana Jiřího byl jeho otec. Za 2. světové války si prošel těžkými chvílemi a ani po válce neměl jednoduchý život.

Pamětník: „Otec byl uvězněn v Německu za války. Po válce, když utekl z vězení

„...zabral po odsunutých Němcích majetek v Pilníkově a tam se dostal do sporu s komunisty.“

Běta: Velké dějiny pak zasáhly i do života jeho syna. Jako vyučený elektrikář se na vojně stal radistou — a právě tam ho zastihl srpen 1968.

Pamětník: „A pak přišlo to nejhorší...“

„...že jsme byli přepadeni.“

„...důstojník řekl, že nás napadla vojska Varšavské smlouvy.“

„Nastoupení důstojníci a mi někteří také, jsem měli slzy ve vočích.“

Běta: Po vojně se pan Jiří vrátil do Jasenné a zapojil se do života obce. Organizoval třeba taneční zábavy při svíčkách — a jedna z nich mu změnila život.

Pamětník: „Při jedné této zábavě jsem se seznámil s jednou slečnou z Nového Plesu, nastávající manželkou.“

Běta: Díky tomuto setkání spojil pan Jiří svůj život s Novým Plesem. Postavil tu dům, založil rodinu a zapojil se do místních spolků.

Pamětník: „Začal krásný život na Novém Plese.“

„Celá společnost tý vesnice vlastně spolu kamarádila, mluvila, pořádali se akce, tak tam byla celá vesnice.“

Běta: Pan Jiří prožil život plný silných i krásných okamžiků. Dnes je pradědou a mladším generacím by chtěl něco vzkázat.

Pamětník: „Zahodit telefony a věnovat se trochu životu na veřejnosti.“

Běta: A on sám má ještě jedno prosté přání.

Pamětník: „Jsem pradědou a chtěl bych si s pravnoučetem ještě pohrát.“